

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سورة النمل: آيات: ٤٥-٥٥

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَى ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ فَإِذَا هُمْ فِرْقَانٍ يَخْتَصِمُونَ (٤٥)

قَالَ يَوْمٍ لَمْ تَسْتَعِجِلُونَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ لَوْلَا تَسْتَغْفِرُونَ لَلَّامَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ (٤٦)

قَالُوا اطَّيَّرْنَا بِكَ وَبِمَنْ مَعَكَ قَالَ طَرَسُكُمْ عِنْدَ اللَّهِ بَلْ أَنتُمْ قَوْمٌ مُفْتِنُونَ (٤٧)

وَكَانَ فِي الْمَدِينَةِ تِسْعَةُ رَهْطٍ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ (٤٨)

قَالُوا قَاتِلُوا آلَ اللَّهِ إِنِّي نَافِلَةٌ لَهُمْ أَهْلُهُمْ أَهْلُهُمْ لَنَقُولَنَّ لَوْ لِي مَا شَهِدْنَا مَهْلِكُ أَهْلِهِمْ إِنَّا لَصَادِقُونَ (٤٩)

وَمَكْرًا وَمَكْرًا أَوْ مَكْرًا مَكْرًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ (٥٠)

فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ مُكْرِهِمْ أَنَا دَرَمْنَا هُمْ وَقَوْمُهُمْ أَجْمَعِينَ (٥١)

فَتِلْكَ يَوْمَئِذٍ خَاوِيَةٌ بِمَا ظَلَمُوا إِن فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ (٥٢)

وَاجْنِبْنَا الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ (٥٣)

وَلَوْ طَآءُ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِمِ اتَّاتُونَ الْفَاحِشَةَ وَآنتُمْ تُبْصِرُونَ (٥٤)

أَنتُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِنْ دُونِ النِّسَاءِ بَلْ أَنتُمْ قَوْمٌ جَاهِلُونَ (٥٥)

به نام خداوند بخشنده و مهربان

و بر قوم ثمود برادرشان صالح را فرستادیم که: خدای یکتا را پرستید. ناگهان دو گروه شدند و بایکدیگر به خصومت برخاستند. (۴۵)

گفت: ای قوم من، چرا پیش از نیکی بر بدی می‌شتابید؟ چرا از خدا آمرزش نمی‌خواهید؟ شاید بر شما رحمت آورد. (۴۶)

گفتند: ما تورا و یارانت را به فال بد گرفته‌ایم. گفت: جزای شما نزد خداست. اینک مردی فریب‌خورده هستید. (۴۷)

در شهرنه مرد ناصالح بودند که در آن سرزمین فساد می‌کردند نه اصلاح. (۴۸)

گفتند: به خدا سوگند خورید که براو و کسانش شبیخون زنیم. و چون کسی به طلب خونش برخیزد، بگوییم: ما به هنگام هلاکت کسان او آنجا نبوده‌ایم، و ما راست گفتاریم. (۴۹)

و غافل بودند که اگر آنها حيله‌ای اندیشیده‌اند مانیز حيله‌ای اندیشیده‌ایم. (۵۰)

بنگر که عاقبت مکرشان چه شد: ما آنها و قومشان را به تمامی هلاک کردیم. (۵۱)

آن خانه‌های آنهاست که به کیفر ظلمی که می‌کردند خالی افتاده‌است. در آن دانایان را عبرتی است. (۵۲)

آنهايي را که ایمان آورده بودند و پرهیزگار بودند، نجات دادیم. (۵۳)

ولو ط را به یاد آر. آن گاه که به قوم خود گفت: کارهای زشت مرتکب می‌شوید، در حالی که خود به زشتی آن آگاهید؟ (۵۴)

چرا از روی شهوت به جای آنان به مردان می‌گرابید؟ شما مردی نادان هستید. (۵۵)